

[Holstein.]

Nedrustningsordning, som er 10 Mill. Kr. dyrere end Socialdemokratiets, har jeg tilladt mig at spørge den højtærede Statsminister og hans Kolleger, hvad de egentlig har tænkt sig med den enorme Forhøjelse af Militæruddgifterne paa 10 Mill. Kr., og jeg fremsatte derfor i afvigte Efteraar det socialdemokratiske Forslag for at tvinge den højtærede Regering til at give Befolkningen og dens egne Vælgere en haardt tiltrængt Forklaring paa sin opsigtsvækkende Frontforandring paa dette Omraade.

Og hvis den højtærede Regering havde været lige saa forhippet nu et Aar efter, den kom til Magten, som den var i Valgkampagnen og umiddelbart efter, paa at faa den radikale Nedrustningsplan ført gennem Rigsdagens Ting, hvis den havde været lige saa forhippet paa det nu som for et Aars Tid siden, da den ikke var ansvarlig Regering — men det har jo vist sig, at den er alt andet end forhippet —, saa vilde jeg ved anden Behandling af det radikale Nedrustningsforslag have tilladt mig som Ændringsforslag at stille Socialdemokratiets Afrustningsforslag for at tvinge de Herrer, som jo ellers ikke vilde have ladet dette ubehagelige og pinlige Forslag komme til offentlig Stovvask i det danske Folks Paasyn, til at tage Stilling til det.

For vi trænger virkelig til en Forklaring paa, at et Forslag, som udenrigspolitisk og folkeretligt i 1925 var fuldt ud forsvarligt, ja, tilraadeligt, ja, det eneste rigtige, at det er absolut forkasteligt og utilraadeligt i 1927, 1928, 1929 og 1930. Hvorledes gaar det til? Har den højtærede socialdemokratiske Regering skiftet Opfattelse med Hensyn til det udenrigspolitiske og folkeretlige Grundlag for dets Militæropfattelse og dets Militærplaner? Eller er Grunden til, at den højtærede socialdemokratiske Regering har tiltraadt det radikale Nedrustningsforslag, udelukkende den indrepolitiske, taktiske, at man ønsker at faa noget gennemført paa det militære Omraade og derfor gaar med til det radikale Forslag? (Afbrydelse). Selvfølgelig, siger de ærede Medlemmer. De ærede Medlemmer mener altsaa, at i og for sig, udenrigspolitisk og folkeretligt, var der intet til Hinder for at gennemføre den oprindelige socialdemokratiske Plan.

Det mener altsaa de ærede Medlemmer. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Udenrigsminister ogsaa mener det, for hvad er ellers Meningen? For Udenrigsministerens Vedkommende er der jo ingen Grund til at taktiske og indrepolitiske Grunde at gaa

med til hans eget Forslag, den højtærede Udenrigsminister kunde jo, hvis det var godt, af udenrigspolitiske og folkeretlige Grunde, gaa med til Socialdemokraternes Afrustningsforslag af 1924—25. Men det vilde den højtærede Udenrigsminister jo netop ikke.

Hvorfor vilde han ikke det? Hvorfor tvang han i 1927 Socialdemokraterne til at gaa over til sit Forslag? Ja, for det radikale Partis Vedkommende og navnlig for den højtærede Udenrigsministers Vedkommende var det uden Tvivl ud fra udenrigspolitiske og folkeretlige Betragtninger, at han ikke vilde gøre det, og det har faaet et om end overmaade fint og spagfærdigt Udtryk i den Betænkning, som blev afgivet af Radikale og Socialdemokrater i Efteraaret 1926, om jeg ikke husker fejl, da Alliancen var fuldbyrdet.

Nu vil jeg gerne spørge — nu er jeg kommet en Etape eller to frem —, om Udenrigsministeren ogsaa vil hævde, at selv om han er enig med mig i, at for Venstres Vedkommende hersker der en haarrejsende Uklarhed med Hensyn til det udenrigspolitiske og folkeretlige Grundlag for Danmarks fremtidige Militærordning, saa er det paa ingen Maade Tilfældet for de to Regeringspartiers Vedkommende. Jeg vil gerne spørge, om Udenrigsministeren ikke vil indrømme, at der for almindelige dødelige var en ikke ringe Grund til at mene, at her forelaa en Uklarhed i Regeringspartiernes Bedømmelse af vor fremtidige Militærordning, som Befolkningen har Krav paa at faa adskilligt mere redeligt og rationelt belyst, end man hidtil har ønsket det fra Regeringens Side.

Og jeg forstaar det konservative Forslag til Beslutning saaledes, at det netop er alle disse Kendsgerninger, som viser, hvor stor Uklarhed og Usikkerhed der hersker ogsaa indenfor Regeringspartierne og indenfor Venstre, ja, vi kunde saamænd godt tage det konservative Folkeparti med uden at sige nogen Usandhed, lad os blot være redelige, at det er alt dette, der har motiveret dette Forslag til Beslutning.

Vi erkender fra konservativ Side, belærte af sørgelige Erfaringer, at nu er det nødvendigt, at der gøres rent Bord, at der paa det militæropolitiske Omraade tilvejebringes om ikke andet, saa i hvert Fald fuldkommen Klarhed. Det har jeg lyst efter allerede for halvandet Aar siden, og det synes mig fremdeles at være det, der er det vigtigste af alt, og saa dernæst, naar denne Klarhed er tilvejebragt, at det hele Ansvar for Fremtidens militæropolitiske Udvikling og